

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

4 December 2023

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandej in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818

«تغییر روش»: جامعه جهانی بهائی جزئیات سرکوب‌های «بی‌رحمانه» در ایران را شرح می‌دهد

ژنو-۱۳ آذر ۱۴۰۲ بر اساس بیانیه جامعه جهانی بهائی که امروز منتشر شد، حکومت ایران اخیراً از روش‌های بی‌رحمانه و شدیدتری برای سرکوب اقلیت دینی بهائی در ایران استفاده کرده که هدف آن «سلب آرامش و امنیت زندگی روزمره بهائیان» است.

طیف نگران‌کننده «روش‌های جدید و بسیار خشن‌تر» از جانب مسئولان شامل [یورش خشونت‌آمیز به خانه‌ها](#)، افزایش تعداد بهائیان که در زندان هستند و یا منتظر اجرای حکم می‌باشند، مصادره املاک، محرومیت از حق کفن و دفن، محرومیت از تحصیلات عالی و موج افزون‌تری از نفرت‌پراکنی رسمی علیه جامعه بهائی بوده است.

این موارد شدیدتر و خشونت رو به افزایش سرکوب‌های جدید، زنان و سالمندان را بیش از دیگران مورد هدف قرار داده و منجر به بستری شدن در بیمارستان و جدایی‌های دردناک مادران از فرزندانشان شده است.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو گفت: «بیش از یک سال است که شاهد تعداد فزاینده حملات علیه بهائیان ایران هستیم. آنچه اوضاع را وخیم‌تر می‌کند بی‌رحمی روش‌های جدیدی است که حکومت ایران علیه جامعه مظلوم بهائی به کار می‌برد. این روش‌ها نشانگر استراتژی حکومت برای ایجاد هراس میان آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه بهائی است - افرادی که تاکنون به دلیل باورهایشان فشارهای زیادی را متحمل شده‌اند - تا نه تنها روحیه بهائیان بلکه روحیه کل اجتماع ایران را تضعیف کنند. بیانیه جدید با جزئیات شرح می‌دهد که چگونه حکومت می‌کوشد تا با افزایش خشونت، سرقت‌های مورد تأیید مقامات و تشدید اقداماتی برای سلب حق تحصیل، یادگیری، زندگی و یا حتی حق مرگ با عزت به اهداف خود دست یابد. جامعه بین‌المللی باید با پافشاری از ایران بخواهد تا فوراً از سیاست‌هایش علیه بهائیان دست بردارد.»

در این بیانیه آمده است که بیش از دو سوم بهائیان که در یورش‌های اخیر بازداشت شده‌اند [زنان هستند](#). بسیاری از آنها در دهه بیست یا سی عمر خود هستند و برخی از آن‌ها به واسطه بازداشت از فرزندان خردسال خود جدا شده‌اند.

جامعه جهانی بهائی افزوده است که به اصطلاح «جرائمی» که علت دستگیری این افراد شده عبارتند از ارائه خدمات اجتماعی به گروه‌های محروم از جمله کودکان ایرانی و یا افغان و امدادسانی به زلزله‌زدگان، مواردی که «در سایر نقاط جهان به عنوان خدمات اجتماعی» در نظر گرفته و مورد تحسین واقع می‌شوند.

از اواسط مهرماه، ۴۰ بهائی دستگیر شده‌اند و خانه‌های نزدیک به ۱۰۰ خانواده در شهرهای مختلف کشور مورد یورش و تفتیش قرار گرفته است.

حداقل ۷۰ بهائی در بازداشت به سر می‌برند یا در حال گذراندن حکم زندان خود هستند و اغلب در حین بازجویی‌ها متحمل بدرفتاری فیزیکی و کلامی شده‌اند. حدود ۱۲۰۰ بهائی دیگر در ارتباط با موارد مختلف آزار و اذیت حکومتی، یا درگیر روند دادگاه هستند و یا حکم آن‌ها صادر شده و در انتظار اجرای حکم و احضار به زندان هستند.

احکام صادره در دادگاه‌ها نیز به طور فزاینده‌ای سخت‌گیرانه‌تر شده است. در هفته‌های اخیر ده‌ها بهائی مجموعاً به صدها سال زندان محکوم شده‌اند. برخورد خشن و بدرفتاری با بهائیان در زندان حتی به محرومیت از مرخصی برای حضور در مراسم خاک‌سپاری پدر و مادر نیز منجر شده است. بهائینی که با قید وثیقه آزاد می‌شوند مجبور به تحمل وثیقه‌های بسیار سنگین یا تحویل سند املاک خود برای ضمانت هستند. در یک نمونه اخیر، دختر جوانی در شیراز که در اوایل بیست سالگی است، مجبور به سپردن وثیقه ۸ میلیارد تومانی شد که مبلغ هنگفتی برای هر ایرانی عادی است. جامعه جهانی بهائی می‌گوید یورش‌ها به خانه‌ها و تفتیش‌های خشونت‌آمیزی از ویژگی‌های نگران‌کننده این موج از حملات بوده است. در ده‌ها مورد، مأموران نقاب‌دار، با اعمال زور و تهدید با اسلحه وارد خانه‌های بهائیان شده‌اند، به تفتیش محل پرداخته‌اند، وسایل الکترونیک، هرگونه وجه نقد موجود، جواهرات شخصی و ارقام با ارزش و همچنین وسایل کار افراد با قیمت‌هایی معادل ده‌ها یا صدها میلیون تومان را توقیف کرده و سپس افراد را برای بازجویی بازداشت کرده‌اند.

جامعه جهانی بهائی ضمن فهرست کردن نمونه‌هایی از این حملات در بیانیه‌اش می‌گوید: «وقتی مأموران به خانه یکی از خانواده‌ها یورش بردند، پسر جوان خانواده اعتراض کرد. مأموران سپس او را در مقابل چشمان والدین و مادر بزرگش که کاری از دستشان بر نمی‌آمد به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند». در یک مورد دیگر مادر خانواده جوانی وقتی به خانه‌اش رسید، توسط ۴ مرد که منتظر او ایستاده بودند «به داخل هل داده شد». مأموران سپس به تفتیش خانه پرداختند. در گزارش دیگری به وضعیت مردی بهائی اشاره شده است که هنگامی که مأموران امنیتی به زور وارد خانه‌اش شدند و دخترش را بازداشت کردند دچار حمله قلبی شد.

در این بیانیه ذکر شده که در برخی موارد مأموران برای ورود به خانه‌ها در و پنجره را شکسته‌اند. همچنین در چندین مورد برای کنترل رفت‌وآمدها و فعالیت‌های بهائیان، دوربین‌های امنیتی در محل خانه‌های آن‌ها نصب شده بود.

یورش‌ها به خانه زنان سالمند و بیمار نیز چندین نفر از آنان را دچار اضطراب کرد و منجر به بستری شدن آن‌ها در بیمارستان شد. یکی از این زنان در حین یورش به منزلش دچار حمله قلبی شد و دیگری از بیماری آلزایمر رنج می‌برد.

خانم فهندژ اضافه کرد: «حکومت ایران چگونه می‌تواند ایجاد رعب و وحشت میان برخی از آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه بهائی را توجیه کند؟ افرادی از جمله سالمندان، بیماران، مادران و دختران و پسرانی که به هر روش ممکن، به دلیل محرومیت از حق تحصیلات عالی و کار، از نظر اجتماعی و فرهنگی از اجتماع کنار گذاشته شده‌اند. جدا کردن مادران جوان از فرزندان‌شان، در بعضی موارد بین ۵ تا ۱۰ سال، در حالیکه این زنان کاری جز خدمت به جوامع فقیر و محروم انجام نداده‌اند، چه منطقی دارد؟ اگر این آزار و اذیت‌ها انگیزه مذهبی ندارد و هدف اصلی‌اش حذف جامعه بهائی و دور کردن بهائیان از اعتقاداتشان نیست، پس چه انگیزه و هدفی را دنبال می‌کند؟»

بر اساس این بیانیه، بهائینی که در سن تحصیل در دانشگاه قرار دارند نیز با موانع جدیدی در مسیر تحصیلات عالی مواجه شده‌اند. بهائیان از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ از تحصیلات دانشگاهی منع شده‌اند، اما اکنون از داوطلبان تحصیل خواسته می‌شود که «تعهدنامه‌هایی مبنی بر انکار مرجعیت مؤسسات دینی خود امضا کنند» و در نتیجه برای ورود به دانشگاه عقاید دینی خود را انکار کنند.

در این بیانیه آمده است که تعداد فزاینده‌ای از مطالب بهائی ستیزانه و ادعاهایی مبنی بر بی‌اخلاقی نیز توسط رسانه‌های مرتبط با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رهبر ایران منتشر شده است.

در چندین آرامستان بهائی در نقاط مختلف کشور، مقامات دولتی در پی به دست گرفتن مدیریت آن‌ها هستند و به خانواده‌ها اجازه نمی‌دهند عزیزان‌شان را بر اساس آداب بهائی دفن کنند. بیانیهٔ جامعهٔ جهانی بهائی اضافه می‌کند که مأموران وزارت اطلاعات، بهائیان را از استفاده از زمین متعلق به خودشان در [آرامستان بهائیان در تهران](#) منع نموده و بهائیان متوفی را در محل گور دسته‌جمعی هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی دفن کرده‌اند.

این بیانیه اشاره می‌کند که دفن بهائیان در این محل تلاشی برای «حذف یاد و خاطرهٔ این گور دسته‌جمعی» است و «بر خلاف میل و خواستهٔ مطرح شدهٔ جامعهٔ بهائی» صورت می‌پذیرد که برای خانوادهٔ کسانی که در این محل دفن شده‌اند احترام قائل است.

در هفتهٔ گذشته یک خانواده بهائی حتی ترجیح داده است به جای پذیرش ظالمانهٔ محرومیت از حق دفن، پیکریکی از عزیزان درگذشته‌شان را برای تحقیقات پزشکی اهدا کند. این حرکت آخرین اقدام از طرف زنی بود که شوهرش در دههٔ ۱۳۶۰ به دلیل بهائی بودن اعدام شد و دو پسرش مدت‌های طولانی را به دلیل باورهایشان در زندان گذرانده‌اند.

این بیانیه همچنین توضیح می‌دهد که به دلیل استفاده از سیستم ثبت آنلاین ازدواج، بهائیان اکنون نمی‌توانند ازدواج‌هایشان را ثبت کنند. در نتیجه ازدواج بهائیان باطل در نظر گرفته می‌شود. این امر به نوبهٔ خود پیامدهای جدی برای ثبت تولد فرزندان و سایر حقوق اجتماعی‌شان به دنبال دارد.

بیانیهٔ جامعهٔ جهانی بهائی در حالی منتشر می‌شود که نامه‌های مهوش ثابت و فریبا کمال‌آبادی، دو زن بهائی که هم‌اکنون در زندان اوین به سر می‌برند اخیراً در فضای آنلاین منتشر شده است. هر دوی این زنان از هموطنان‌شان درخواست کرده‌اند که از حکومت ایران بخواهند سرکوب بهائیان را پایان دهد. خانم کمال‌آبادی نوشته است «داستان ما یکیست» و خانم ثابت می‌گوید «داستان من داستان شماست». کمپین [#داستان ما یکیست](#) جامعهٔ جهانی بهائی در نامهٔ هر دوی آن‌ها بازتاب پیدا کرده است. این کمپین از خردادماه امسال در بزرگداشت ۱۰ زن بهائی آغاز شده است که به خاطر باورهایشان و آرمان‌های آئین‌شان از جمله برابری و عدالت که هم‌اکنون خواستهٔ بسیاری از ایرانیان است در سال ۱۳۶۲ جان دادند.